

DIECEZJALNA FUNDACJA
OCHRONY ŻYCIA

DAR ŻYCIA

Gazetka Diecezjalnej Fundacji Ochrony Życia - ukazuje się na terenie Diecezji Opolskiej i Gliwickiej

numer 22(37) maj 2015

W numerze:

Obchody Dnia Świętości Życia	3
Relacja z naszego Zjazdu Kolędowego	4
Jedno oko się śmieje, a drugie płacze	6
Zajęcia integracyjne w Domu Matki i Dziecka	8
Relacja z pikniku w Jemielnicy	10

REDAKCJA

Plac Katedralny 4
45 – 005 Opoletel.; fax: 77-44-11-500;
77-44-19-905;
e-mail: adopcje@dfoz.plwww.dfoz.plZespół redakcyjny:
ks. Jerzy Dzierżanowski,
Andrzej Józwicki,
Sandra Bielska,
Barbara Słomian,
Jolanta Kwiatek.
Opracowanie graficzne:
Tomasz Mościcki

Serdecznie Zapraszamy na Zjazd Rodzin Adopcyjnych i Zastępczych oraz Przyjaciół Dzieci Adoptowanych, który odbędzie się 30 maja 2015 roku w Kamieniu Śląskim

Spotkanie rozpocznie się wspólną mszą św. o **godz. 11:00**
w kościele parafialnym w **Kamieniu Śląskim**,
której przewodniczyć będzie ksiądz Jerzy Dzierżanowski

Po mszy św. zapraszamy wszystkich do parku przy Sanktuarium św. Jacka
w Kamieniu Śląskim, gdzie na dzieci będzie czekać mnóstwo atrakcji,
zabaw, gier i zmagających sportowych.

W ramach zawodów kolejny raz odbędzie się
„Bieg o Kamień Śląski”

Tradycyjnie prosimy o przywiezienie ciasta.

**Zapraszamy serdecznie
do wspólnego spędzenia tego radosnego czasu!**

Zarząd Diecezjalnej Fundacji Ochrony Życia oraz pracownicy
Katolickiego Ośrodka Adopcyjnego i Opiekuńczego

Informacja o rodzicielstwie zastępczym

Katolicki Ośrodek Adopcyjny i Opiekuńczy w Opolu pragnie podkreślić, iż na terenie Opolszczyzny w dalszym ciągu funkcjonuje zbyt mało rodzin zastępczych. Działające w chwili obecnej rodziny nie są w stanie przyjąć wszystkich dzieci potrzebujących pomocy. W efekcie wiele maluchów, które z różnych względów nie mogą być wychowywane w rodzinach biologicznych, trafia do placówek opiekuńczo-wychowawczych. Pragniemy w związku z tym serdecznie zachęcić wszystkie osoby, które chcą zostać rodzinami zastępczymi, do zgłaszania swoich kandydatur u organizatorów pieczy zastępczej działających w poszczególnych powiatach województwa opolskiego. Wspomnianymi organizatorami są Powiatowe Centra Pomocy Rodzinie i Miejskie Ośrodki Pomocy Rodzinie.

Ponadto uprzejmie informujemy, iż nasz ośrodek ściśle współ-

pracuje z organizatorami pieczy zastępczej z terenu Opolszczyzny oraz województw ościennych. Współpraca ta dotyczy między innymi przeprowadzania diagnoz psychologiczno-pedagogicznych kandydatów na rodziny zastępcze oraz przygotowania ich do pełnienia tej bardzo ważnej roli, w ramach którego przeprowadzamy szkolenia realizowane według programu „Dziecko w potrzebie” zatwierdzonego przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej. W efekcie wspomnianej współpracy, od wprowadzenia w życie ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, przeszkolono blisko 100 osób do pełnienia funkcji rodziny zastępczej, w tym zawodowej, niezawodowej i rodzinnego domu dziecka. Organizatorom pieczy zastępczej serdecznie dziękujemy za dotychczasowe wspólne działania, wyrażając jednocześnie chęć dalszej współpracy. *Andrzej Józwicki*

Obchody Dnia Świętości Życia

25 marca 2015 w uroczystość Zwiastowania Pańskiego, przeżyaliśmy Dzień Świętości Życia. Diecezjalne Obchody miały miejsce w parafii św. Jacka w Opolu – Kolonii Gosławickiej. O godz. 18:30 rozpoczęła się uroczysta Msza Święta, którą celebrował ks. Biskup Andrzej Czaja.

W homilii ksiądz biskup mówił m.in. o ogromnej odwadze i sile Maryi, która wypowiadając „oto ja Służebnica Pańska” zgodziła się na to, by w jej łonie powstało życie – życie, które miało w przyszłości dać Życie Wieczne. Biskup podkreślał, iż musimy chronić życie ludzkie, ponieważ pochodzi ono od Boga. Tym samym ma w sobie cząstkę jego świętości i nie godzi się podnosić na nie rękę.

W trakcie Mszy chętni wierni mogli przystąpić do Duchowej Adopcji. Przez kolejnych 9 miesięcy będą modlić się za dziecko, którego imię zna tylko Bóg. Specjalna modlitwa będzie wzmocniona postem, rozważaniem jednej Tajemnicy Różańca oraz dobrowolnym zobowiązaniem. Przyrzeczenie składały zarówno

osoby młode, jak i w sile wieku i starsze oraz całe rodziny. To piękny przykład chrześcijańskiej miłości do bliźniego, którą okazywać winniśmy zawsze, w każdym wieku. Po złożeniu zobowiązania biskup podziękował wszystkim obecnym za podjęty trud i wyzwanie.

Msza była szczególna. Modlitwę wiernych odczytał małżeństwo, zaś dary na ręce biskupa złożyła rodzina. W kościele obecnych było wielu rodziców, którzy wraz z pociechami, w ten szczególnie dzień przybyli by modlić się o ochronę życia innych, oraz o siłę dla osób, które życia bronią każdego dnia.

Po Mszy Świętej, w salce parafialnej, odbyła się projekcja reportażu „Dzieci z górnej półki Pana Boga” autorstwa Sylwii Nieckarz. W kościele można było również oglądać wystawę prac opolskich przedszkolaków, które wykonały rysunki Matki Boskiej Opolskiej. Po raz pierwszy prace zostały zaprezentowane podczas „Opolskiego Pleneru z Mateczką”, który odbył się 21 czerwca 2014 roku z inicjatywy Stowarzyszenia „Czas dla Rodziny”.

Sandra Bielska

Relacja z naszego Zjazdu Kołędowego

Druga niedziela stycznia już od kilku lat oznacza spotkanie na Zjeździe Rodzin Adopcyjnych i Zastępczych i Przyjaciół Dzieci Adoptowanych. Jak co roku, zimową porą, zgromadziliśmy się na wspólnej Mszy Świętej oraz w Auli Seminarium.

Naszą wspólną Eucharystię rozpoczęliśmy o godz. 14:00 w kościele seminaryjno-akademickim pw. św. Jadwigi Śląskiej w Opolu. Mszę Świętą celebrował ks. bp Rudolf Pierskała. Był to szcze-

gólny dzień dla księdza biskupa, ponieważ obchodził on pierwszą rocznicę swoich święceń biskupich. O oprawę muzyczną zadbał nasz fundacyjny kolega Tomasz Fronia oraz chór kameralny pod przewodnictwem Pana Mariana Bilińskiego.

W homilii ksiądz biskup mówił o szczególnej wartości rodziny i radości, jaką dają dzieci. Ze szczególną uwagą zwracał się również do najmłodszych uczestników

Eucharystii. W organizację Mszy zaangażowało się wiele naszych rodzin, dzięki czemu odczuć można było nie tylko atmosferę święta, lecz również bliskości i ciepła.

Pokrzepieni Słowem Bożym udaliśmy się do Auli Seminarium, gdzie – jak co roku – na dzieciaki czekała Kraina Prezentów, a na dorosłych – gorąca kawa. Dzięki obecności pana Oriana oraz wolontariuszek naszej Fundacji (którym serdecznie dziękujemy za zaangażowanie!), dzieci przed-

ko rozpoczęły wspólną zabawę i występy. Były gry ruchowe, giełda młodych talentów i mnóstwo zabawy! Później przyszedł czas na wspólne śpiewanie kołęd przy akompaniamencie gitary. Wsparli nas przy tym członkowie grupy „Pro-life”.

Nasze spotkanie zakończyliśmy około godziny 18:00. Pozostały po nim miłe wspomnienia i obietnica spotkania – już w maju – na kolejnym Zjeździe!

Sandra Bielska

Jedno oko się śmieje, a drugie płacze

Tytuł tego tekstu mówi wiele. To słynne już powiedzenie Pani Beaty Dzierżanowskiej, wieloletniej mamy zastępczej, która wraz z mężem otworzyła swój dom i serce dla innych dzieci i przez 11 lat tworzyła szczęśliwą rodzinę zastępczą. Państwo Dzierżanowscy przyjęli 19 dzieci. W 2014 roku podjęli decyzję o zakończeniu swojej działalności.

Państwo Dzierżanowscy są małżeństwem od prawie 40 lat. Mają trójkę synów i siedmioro wnucząt. Jak sami podkreślali w wielu rozmowach, już w narzeczeństwie nie wyobrażali sobie życia bez dzieci, więc kiedy dom opustoszał po wyjeździe najmłodszego syna na studia, niemal naturalnym było, że – jak mówiła Pani Beata: „trzeba coś zrobić, spróbować zapewnić to miejsce”. Zostali rodziną zastępczą w 2003 roku.

Początek działalności był wielką próbą. Jak wspominała Pani Beata w jednym z wywiadów: „Ola, dziewczynka, którą przyjęliśmy jako pierwszą, była modelowym dzieckiem: rozwijała się prawidłowo, była spokojna i pogodna. Kiedy przyszedł moment rozstania, było nam z mężem bardzo ciężko, ale już wtedy wiedzieliśmy, że chcemy to robić dalej. Ważna była też dla nas akceptacja i chęć pomocy ze strony całej rodziny. To nas umacniało i sprawiło, że później pojawiały się u nas kolejne dzieci. Na początku były to tylko noworodki odbierane prosto ze szpitala, później pojawiły się również dzieci starsze.”

Dom państwa Dzierżanowskich był dla wielu dzieci przystanią na drodze do lepszego życia. Często jednak sam przyjazd dziecka wiązał się z ogromnym stresem. W jednej z relacji pan Antoni wspominał, że bywały sytuacje trudne, cza-

sami nieprzyjemne, kiedy trzeba było odebrać dziecko w obecności policji bądź uczestniczyć w rozprawach sądowych. Ale radość z tego, że udało się kolejne dziecko ocalić i teraz jest ono szczęśliwe w swojej nowej rodzinie adopcyjnej, była bezcenna. O to zawsze warto walczyć.

W wywiadach często podkreślali piękno misji, jakiej podejmują się rodziny zastępcze. Pani Beata, w filmie „To jest teraz nasz dom” mówiła: „Dziecko świadomie się uśmiecha, kiedy ma około sześć tygodni i wtedy jesteśmy tylko my. Nie ma jeszcze rodziców adopcyjnych, wobec tego ten uśmiech należy do nas i tego nam nikt nie zabierze, ale tego również nie można kupić za żadne pieniądze.” Jednocześnie w tym samym filmie podkreślała: „Jestem pełna uznania dla domów dziecka, dla wszystkich placówek, gdzie dzieci są zaopatrzone pod względem materialnym, ale emocjonalnym nie. Uważam, że tylko rodzina otoczy dziecko troską i miłością i dlatego dzieci powinny być wychowywane w rodzinie od samego początku.”

Dom, jaki stworzyli państwo Dzierżanowscy był pełen ciepła. Każde z dzieci otoczone było miłością i zrozumieniem. Wiele z nich przyjeżdżało z emocjonalną pustką w sercu, którą dopiero w tym miejscu mogły napęścić. Początki bywały trudne, dzieci nie potrafiły się przytulić, były zestresowane, wystraszone, zmęczone. Z czasem, dzięki zaangażowaniu państwa Dzierżanowskich, zaczynało być coraz lepiej. Dzieci zaczęły się przytulać, mówić „kocham cię”, okazywać uczucia. Stopniowo zniknęły bariery, a wróciło poczucie bezpieczeństwa i zwyczajna dziecięca radość. Wszystko zaczynało być właśnie takie, jakie miało być.

Rozstania z dziećmi były trudne, jednak jak mówiła Pani Beata: „Zawsze mówię, że jedno oko płacze, a drugie się śmieje”. Radość z tego, iż dziecko znalazło nowy dom i kochających rodziców jest przeogromna, choć rodzinie zastępczej towarzyszy ból związany z rozstaniem. Pani Dzierżanowska opowiadała: „Zawsze jestem opanowana, póki dzieci są z nami w domu, a później, kiedy zostajemy sami, mogę sobie usiąść i w spokoju popłakać. Potem trzeba koniecznie czymś zająć ręce, zrobić wielkie porządki i potem przychodzi myśl, że doba ma aż tyle godzin...”

Z każdym z dzieci Państwo Dzierżanowscy utrzymują kontakt: są rozmowy telefoniczne, przesyłanie maili, zdjęć, wzajemne odwiedziny. Zawsze podkreślali, że cudownie jest widzieć szczęśliwych rodziców i szczęśliwe dzieci. Potrafili pięknie mówić o rodzinie i wychowywaniu, a swoją codzienną pracą dawali najlepsze świadectwo o prawdziwości swoich słów.

Nie da się opowiedzieć o minionych jedenastu latach w paru zdaniach, zawrzeć w kilku słowach tych wszystkich wzruszeń, rozterek, uśmiechów, jakich dostarcza rodzinne życie. Zdajemy sobie

sprawę, iż ten tekst jest jedynie skromnym podziękowaniem za ogrom pracy i wielkie serce, z jakim państwo Dzierżanowscy prowadzili swoją rodzinę zastępczą. W tym miejscu, w imieniu całej Fundacji składamy serdeczne Bóg zapłać i życzymy wszystkiego dobrego na dalsze lata!

Sandra Bielska

Przy tworzeniu tego tekstu korzystałam z wywiadów zamieszczonych na poniższych stronach internetowych <http://rodzina.wiara.pl/doc/1531812>. Stworzyli-przystan <http://www.oaza.pl/cdz/index.php/pl/obrona-zycia/160-cia-ocalona-i-co-dalej.html> oraz w filmie „To jest teraz nasz dom”

Zajęcia integracyjne w Domu Matki i Dziecka

W lutym 2015 roku rozpoczął się cykl zajęć integracyjnych dla rodziców i dzieci, które są prowadzone na terenie placówki w Domu Matki i Dziecka w Opolu. Beneficjentami tych spotkań są mieszkańcy Domu, którzy chętnie w nich uczestniczą. Tak jak w ubiegłym roku na terenie placówki odbywają się zajęcia, które prowadzi psycholog oraz animator.

Tematyka zajęć została dobrana pod kątem odbiorców – uwzględniony jest tu przede wszystkim wiek dzieci i ich potrzeby rozwojowe. Dzięki starannie dobranym zabawom i grom, mamy oraz dzieci mogą zintegrować się poprzez wspólne działanie, pogłębiając przy tym wzajemną więź i relację. Mają również inspirować do spędzania razem większej ilości czasu i przekonać, że do wspaniałej zabawy wcale nie potrzeba drogich zabawek – wystarczy dobre chęci. Będziemy również doskonalić zdolności manualne, wspólnie wykonywać prace plastyczne.

Zajęcia w lutym i w marcu miały na celu zintegrować grupę. Wykorzystywaliśmy wyobraźnię i bawiliśmy się w „kamienie na rzece”, przez które dzieci i mamy musiały kolejno przechodzić. Ćwiczyliśmy w ten sposób koordynację ruchową, lecz również współpracę pomiędzy mamą i dzieckiem. Były również lubiane przez dzieci „bujanki” oraz cykl ćwiczeń z wykorzystaniem balonów, które są entuzjastycznie przyjmowane zarówno przez małych jak i dużych. Dzieci jak i mamy bardzo chętnie angażowały się w proponowane zabawy, dzięki czemu nasze spotkanie dostarczyło bardzo dużo uśmiechu i radości.

W kwietniu spotkaliśmy się z mamami, aby popracować nad dwoma ważnymi pojęciami, których zrozumienie i przeanalizowanie było kluczowe w podejmowaniu dalszej pracy warsz-

tawowej. Mówiliśmy o emocjach i empatii. Na początku zajęć podjęliśmy próbę zdefiniowania tego czym są emocje, co spowodowało wiele różnych skojarzeń ze strony mam. Stanowiły one doskonałą bazę do dalszej dyskusji na ten temat.

Matki wykonały również kolaż, do którego wykorzystaly zwykłe kolorowe czasopisma. Było to zadanie uzupełniające naszą rozmowę o emocjach. Prace mieszanek zrobiły duże wrażenie, były bardzo przemyślane i prezentowały się imponująco.

Cieszyła nas aktywność i duża frekwencja na zajęciach, co dowodzi iż są one potrzebne mieszkankom. Chcą pracować nad sobą i tym samym – być jeszcze lepszym rodzicem dla swoich dzieci. Ich duża aktywność na zajęciach pozwalała na omawianie tematu z różnych perspektyw. Każda mama miała swoje doświadczenia, spostrzeżenia, którymi chciała się podzielić z prowadzącymi i z grupą.

W czasie, gdy mamy pracowały na swoich warsztatach, dzieci miały swoje osobne zajęcia, które poprowadziły nieocenione wolontariuszki współpracujące z naszą Fundacją. Serdecznie dziękujemy Patrycji, Marcie, Ani, Oli, Justynie, Sylwii i Sandrze za pomoc oraz wsparcie w przygotowaniu tych zajęć! Cieszymy się, że możemy na Was liczyć.

Kolejne majowe i czerwcowe zajęcia chcemy zorganizować w plenerze. Liczymy, że dopisze nam pogoda i uda się wyjść gdzieś z całą grupą na słońce. Jedną z zaplanowanych atrakcji jest wspólna wycieczka do Ogrodu Zoologicznego, odbędą się również warsztaty, które poprowadzimy na miejscu, w Domu Matki i Dziecka.

Zajęcia odbywają się w ramach projektu „Dla dziecka i rodziny”, który trwa od lutego do listopada 2015 roku. Projekt jest finansowany ze środków z budżetu Miasta Opola.

Sandra Bielska

Relacja z IV Diecezjalnego Święta Rodziny

Zgodnie z zapowiedziami majówkowy wypoczynek rozpoczęliśmy od IV Diecezjalnego Święta Rodziny, które wraz z Jarmarkiem Cysterskim odbyło się 1 maja 2015 roku w Jemielnicy. Pierwsze spotkanie odbyło się w 2012 roku z inicjatywy ks. bpa Andrzeja Czaja i od początku promuje rodzinę i podkreśla jej ważną rolę we współczesnym świecie.

Na miejsce przyjechały całe rodziny, aby spędzić wspólnie miły dzień na świeżym powietrzu. Bogaty program zapewnił rozrywkę dla każdego. O godz. 11:00 rozpoczęła się uroczysta Msza Święta, którą celebrował ksiądz bp Andrzej Czaja. Eucharystia zgromadziła rzesze wiernych na wspólnej modlitwie.

O godz. 14:00 rozpoczęła się parada rycerska. Zebrani mogli podziwiać imponujące stroje rycerzy oraz dam dworu. Pochód utworzył część estradową Jarmarku Cysterskiego – po przywitaniu ze strony władz nastąpiło oficjalne rozpoczęcie imprezy, która obfitowała w atrakcje: były pokazy walk średniowiecznych rycerzy, pokazy artyleryjskie, turniej rycerski o miecz Wójta Gminy Jemielnica, turniej łucznicza, pokaz maszyny oblężniczej, wyrzutnia Trebucheta oraz inscenizacja potyczki „Oblężenie klasztoru” (w tym wieża oblężnicza o wysokości 5 m!).

W specjalnie na ten dzień ustawionej wiosce cysterskiej można było zobaczyć jak czerpano papier (i spróbować tej sztuki samodzielnie), pisać przy pomocy gęsiego pióra oraz obserwować pracę garncarza (a przy tym również ulepić coś z gliny). Nie zabrakło również pokazów rzemiosła dawnego, jak wytwarzanie pieczęci, kowalstwa, sztuki tworzenia witraży oraz snycerstwa.

Po nabożeństwie majowym, które było jedną z części obchodów IV Diecezjalnego Święta Rodziny nastąpiło przyjęcie 67

nowych członków do Bractwa św. Józefa, którzy pochodzą z 24 parafii (obecnie Bractwo liczy 616 członków). Po uroczystości ks. bp skierował słowa do zebranych. Wyraził ogromną radość z powodu prężnego rozwoju Bractwa oraz zwrócił uwagę, iż jego działalność jest pięknym świadectwem życia jego członków. Spotkanie zakończyło się wspólną modlitwą w kaplicy św. Józefa.

Podobnie jak rok temu, o godz. 17:00, wystartował „Bieg o dyszkę”, czyli sztafeta rodzinna zorganizowana wokół stawu pocysterskiego. Każdy uczestnik sztafety, który przebiegł jedno okrążenie (600m) przyczynił się do przekazania 10 zł z puli sponsorowanej na rzecz naszej Fundacji. Organizatorami biegu była Parafia Jemielnica oraz Gmina Jemielnica. Ostateczny wynik to 1102 okrążeń! To więcej niż w ubiegłym roku! Gratulujemy wszystkim uczestnikom biegu, dziękujemy organizatorom za pomysł, a wszystkim za zaangażowanie! Pamiątkowe statuetki za największą ilość okrążeń otrzymali:

SZTAFETA:
Paweł, Piotr i Roland Sznura - 22 okrążeń

PANIE:
Kamilla John - 16 okrążeń

PANOWIE:
Jerzy Janik - 20 okrążeń
Piotr Muszkiet - 20 okrążeń
Dziękujemy za uczestnictwo!

Patronat medialny nad IV Diecezjalnym Świętem Rodziny oraz Jarmarkiem Cysterskim objęli: „Gość Niedzielny”, „Strzelec Opolski”, „Nowa Trybuna Opolska, Radio „Doxa, Radio „Park”, gmina Jemielnica oraz Stowarzyszenie „Kraina św. Anny”.

W imieniu organizatorów dziękujemy i zapraszamy za rok!

Sandra Bielska

Kochane Dzieci!

W dniu Waszego święta życzymy Wam przede wszystkim pogody ducha i uśmiechów od ucha do brzucha! Wszystkiego co najlepsze, szczęścia i radości moc, ciepłego słońeczka na co dzień i kolorowych snów co noc! Rozwijajcie swoje talenty, odkrywajcie świat i niech każdy dzień będzie dla Was nową, wspaniałą przygodą!

Wiersz dla Taty

Kocham go

Kocham mojego tatę
Chodzę z ojcem na spacer
Wtedy jest tyle słońca
Wtedy nigdy nie płaczę.

Lubię, kiedy mój tatuś
Wracza z pracy do domu
Ja zawsze mojemu tacie
Mogę powiedzieć pomóż ...

Gdy się zepsuje latawiec,
Wrotki, samochód lub rower
Mój tatuś rower naprawi
I dalej - ruszaj drogę

To tatuś mi opowiada
O gwiazdach i ptakach w obłokach
Dlatego mojego tatę
tak bardzo, bardzo kocham.

Wiersz dla Mamy

Abyś zawsze przy nas była
najpiękniejsza i jedyna
mądra, dobra, ukochana
taka bliska - nasza Mama.
Duzo Ci dziś mówić miałyśmy
lecz gdy biegłyśmy - zapomniałyśmy.
Więc Mamusiu nadstaw uszka
i zapytaj się serduszka
niech Ci powie jego bicie
że kochamy Cię nad życie.

T. Kubiak

